

November 1991 Løssalg kr 14.- (Verdi kr.15.-)

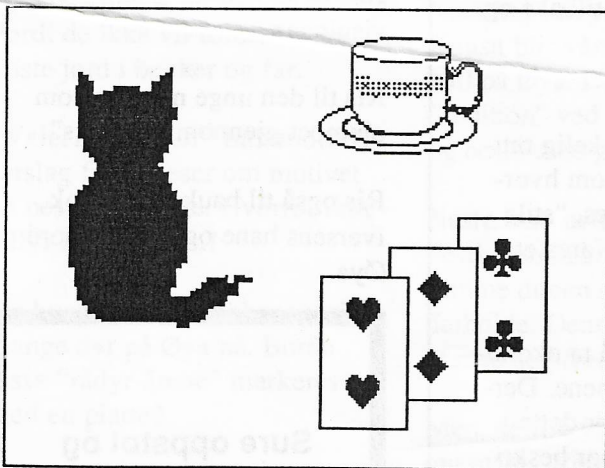
Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88 173
Telefon BAI: 033-88 222
Telefon JEB: 033-88 228
Postgiro: 0823 0315087

Veierlendingen

Nummer 3 (16). Årgang 3

Lær å spå i hånden

Gjennom flere hundre år og frem til for noen ganske få tiår siden, ble denne kunnskap praktisert på Veierland. En utflyttet Veierlending lot redaksjonen få låne et svensk manuskript fra femtenhundretallet, som har vært i hans slekts eie siden de måtte flykte fra Sverige i 1648. Da hadde visstnok to av slekten blitt brent på bål for sine trolldomskunster.

I vår tid er strafferammen for utøvelse av spådomskunster redusert betraktelig så vi tar sjansen på å tilby våre lesere et eksklusivt kurs i kunsten å spå i hånden. Les om dette på side 6.

Kommunen & kloakk (BAI)

I flere år har John Andersen og Arne Torgersen forsøkt å få byggetillatelse på inntil 10 tomter på førstnevntes eiendom. Oppe på åsen øst for Johns hus.

Kommunen har i kjent stil ikke godkjent noen av løsningene duoen har fremlagt. Ei heller selv kommet med bedre forslag. Finnes de da ikke? Eller vil de ikke ha fler hus her ute? Hva vil egentlig kommunen med Øya?

Veierlendingen har vært i kontakt med teknisk etat, blant annet har vi etterlyst kommuneplanens følger for Øya. Det synes som om de har lett for å glemme oss om vi ikke stadig holder kontakten. Når det gjelder kloakk vises det til Kystsoneplanen samt til stadig nye og strengere utslippstillatelser fra miljøverndepartementet.

Kommuneplanen sier ikke stort om Veierland. Kun tre punkter er av interesse for oss, om vi tenker husbygging. Det ene sier at kommunen vil fortsette sitt arbeid for å redusere tilførselen av

(Forts. s.11)

Veierlendingen

Redaktører: Per Arve Carlsen, Bjørn Arve Iversen, Jørn Erik Bøe og Ole Romtveit.

Veierland Velforening

Vi er nå fire redaktører. Det betyr at i hver 4. avis får jeg anledning til å si min mening på lederplass. Jeg vil denne gangen konsentrere meg om Velforeningen.

Valgordningen

Alle medlemmer skal nå ha mottatt en uttalelse fra valgkomiteén angående Vellet's valgordning. Tiden er nå inne til å kreve mer av oss alle. Vi må vise økt omsorg for hverandre, mer innsats for fellesgodene og vi må ta ansvar for egne meninger. Dette gjelder i enhver sammenheng. Også på vellet.

Vi må kunne kreve at enhver som krever medbestemmelsesrett i Vellet også må være villig til å være med når bestemmelsene skal settes ut i livet. Når du sitter på et møte og forlanger at vellet skal protestere mot utbygging av søppelplass eller for oppkjøp av strandarealer til friareal må du godta at det kan være deg som får jobben med å gjennomføre vedtaket — som en av styrets representanter neste år.

Det er helt urimelig at vi som er minst villige til å ta styrejobbene skal være blant de som er raskest til å åpne kjeften med kritiske bemerkninger til det arbeid styret utfører.

Dagens ordning passiviserer styret på en svært uheldig måte. Jo mer aktivt styre, jo mer kritikk fra oss som ikke "kan fordi vi har så mye å gjøre". Kan vi ikke får vi ta et skritt tilbake og bli støttemedlemmer.

Rettledning for Vellet

Det er på tide det settes i gang et arbeid med en skikkelig rettledningsbok for Vellet. Et sted der vi kan finne tips om hvordan ting skal arkiveres, hvordan regnskapet skal føres, "stillsingsbeskrivelser", hvordan arrangementer gjennomføres etc.

Økte fullmakter

Styret bør få utvidet sine fullmakter. Styrets rett til å ta økonomiske avgjørelser bør kun begrenses av budjettrammene. Der som det i budsjettet står kr 30 000,- under diverse, bør dette være styrets mandat. Styrets mandat og fullmakter bør beskrives i Rettledningen.

Styret må få full rett til å skrive brev på vegne av Vellet. Meningen er jo at vi skal stemme inn personer vi stoler på... ?

Bjørn Arve Iversen

Ros og Ris

Ros til styret for positiv innstilling til oppsetting av skilt på Veierland.

Ros til styret for økonomisk orden og styring. Det er ikke alle som har dét.

Ros til Bob som tar med glemte fergepassasjerer.

Ros til Øystein Ø. for å ha sett etter andres båter ved siste nordvestkuling.

Ros til Festkomiteén for å ha arrangert kjempehyggelig fest. Vi gleder oss til neste runde.

Ros til kommunen og Holger Danske for stadig bedre veier.

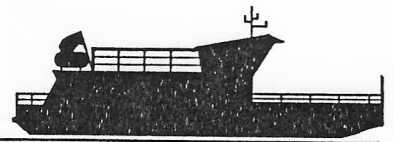
Ris til den dusten som stjal Arne Clausens mopedkjedelås forleden natt.

Ros til skolen for gitarundervisningen.

Ris til den unge mannen som plumpet gjennom "trygg is".

Ris også til hauken som tok Iversens hane og ei høne nord på Øya.

Sure oppstøt og regelrett skryt til denne spalte, mottas med takk

Halvgamle nyheter og småplukk

Har Jorun fått mangellapp?

Vi vet ikke, og hadde vi visst det så ville vi aldri skrevet det i Veierlendingen. (red 2)

Vi gratulerer Svein med væren.

Georg, som går på Fosen folkehøgskule, tok en tur hjem for å feire Sveins gebursdag. Med seg hadde han en ekte vær, dog bare et lam. Svein ble sikkert meget glad over å få akkurat det han ønsket seg.

Georg hadde lammet med seg hele veien fra skolen og hjem til Veierland. På bussen fra Tønsberg ble han observert da han gikk frem for å kjøpe billett på bussen. "En voksen til Tenvik, ja også har jeg med meg en sau". Sjøføren synes dette var morsomt helt til det kom et utvetydig bæææ fra en av pasasjere. Vi tipper sjåføren bladde en stund i taksttabellen før han fant taksten til Tenvik. (red 2)

I år har ingen av Øyas gårdbrukere høstpløyd, sier Berit B. Fordi de ikke vil forurense og miste jord i bekker og far.

"Veierlendingen" har mottatt forslag fra en leser om motivet på neste års platte. Hvorfor ikke rådyr spør leseren?

Og hvorfor ikke? Vi har spesielt mange dyr på Øya nå. Burde disse "rådyr-årene" markeres med en platte?

Husbygge-komité er nedsatt. Inneholder Ray B, Berit B og Holger G. (Det skal bli deilig å få litt hjelp til uthuset.)

Plattesalget har gått godt i år.

Overskuddet så langt er på kr. 2900.- Dessuten har man liggende 107 usolgte platter.

Ikke gi opp! Om en måned snur sola!

Det blir fler og fler spraglete egg-leggere her ute. Neppe noen god utvikling. En av Øyas mødre tok sine to barn til dyrepareren ved Kristiansand i sommer. For at de små skulle få et mer balansert forhold til dyreverdenen (Mistenker vi, for egen regning). At det var på høy tid bevises ved følgende opptrinn: Gutten oppdaget og ville vise frem de store hvalrossene til sin mindre søster. Kom hit, sa han. Se på de rare hønene de har her!

En anonym giver har støttet Veierland kirke med en penge-gave. For en del av denne summen har Kari Anne Paulsen sydd puter til benkene. Og alle kirkegjengere fryder seg.

Nockhart Brynildsen og Svein Kaasa blir vårens konfirmantkull på Øya. De var begge til "audition" ved en gudstjeneste og besto med glans.

Neste fest avholdes 1. februar. Festkomitéen har innvitert den samme duoen som sist til å underholde. Denne gangen ville de ta med seg fruene.

Men, de fire vil trenge et sted å overnatte. Vennligst kontakt festkomitéen om du har muligheter til å ta deg av gjestene. De to damene behøver du ikke tenke på. Dette har redaksjonen allerede tatt seg av.

Karin Bang har oversatt ikke mindre enn to Nobelprisvinnere.

Britt på posten samler inn brukte frimerker for Tubfrim.

Hortensia har fått en gutt! Han skal hete Eirik, veide over 4 kg og var 53 cm lang. Vi slutter oss til gratulantene.

Uavhentede gevinster etter basaren bør hentes før neste basar. Ring Britt på Tlf. 88 228. Fam. Sørensen, en hengekøye. Marit Regård Dalby, sokker.

En av hønene til Lisbeth fant ikke veien hjem til hønsehuset forleden kveld, og frøs i hjel. Stor sorg.

Er også Lasse Landmann sponset av posten? Vi ser postgiroreklame på innhegningen til Leif og damene.

Siste kuling fra nordvest tok hardt på båter og brygger i Albykilen. En båt gikk ned, og ei tresnekke fikk store skader. Dessuten knakk en av utliggerne.

Kunstinteresserte øyboere kan se sommeren lyst i møte. Det planlegges kunstutstilling på Veierland. Harald Skolemester har sagt seg villig til å låne bort skolestua noen uker slik at sommerutstilling kan arrangeres.

Kystsonenplanen er ute til høring. Vi kommer tilbake til hva den inneholder. Kjøp neste nummer. Og neste. Og.....

På grunn av stigende omkostninger må vi desverre øke avisprisen en smule. Samtidig har vi innskrenket til ca. 5 nummer årlig. Den nye prisen vil bli kr. 14.- i løssalg, kr. 70.- levert Øya og 90.- i postabonnement. Abonnementprisene er ment for 5 nummer.

Medlemsmøte

God stemning, men få fremmøtte

(BAI) Det ble et møte med en fin og lun stemning. Det kunne imidlertid vært flere fremmøtte. 9 medlemmer pluss styret blir jo litt tamt. Trøsten er at 9 er 50% fler enn ved forrige møte...

Siden forrige møte

Møte med sommergjestene.

Styret har hatt et hyggelig møte med sommergjestene. Vi fikk en meget hyggelig og velkommen gave på 5000 kr.

Brev fra kommunen. Vi har mottatt støtte fra kommunen. Kr 6000,- bidras det med derfra.

Brev fra kommunen. Sommergjestene har tilbudt seg å legge ut bøyer ved brygga på Tenvik. Kommunen godtar dette og dermed ser det endelig ut til å bli en viss orden på båtparkeringen der inne.

Brev fra kommunen. Arf Pettersen vil ikke betale 500,- når fastboende bare betaler 400,- for parkeringen på Tenvik.

Brev fra kommunen. Det vil bli satt opp skilt med Veierland ved kirkeveien. Fergesymbolet vil ikke bli brukt. Kommunen beklaget at vårt brev "på en forunderlig måte" var blitt forlagt og at svaret derfor har kommet noe sent.

Grete Skogen. Har hengt opp Veierlandsbilder på Vellet. Bildene er satt i ramme og mange vil nok kjenne igjen både seg selv og andre. Blant annet kjente vi igjen Søren Prest's i kjente profil.

Det kan være aktuelt å flytte Vellets lån til postsparebanken. Dette vil redusere våre årlige utgifter med 3-4000 kroner pr. år.

Økonomi

Alle Vellet's arrangementer har gått med overskudd i år. Arrangementene har innbrakt tilsammen over 40 000,-.

17. Mai. kr 1760,-.

1. & 2. Jun Kr 2430.

Basar. Kr 35 771,-.

Veierland Rundt

(Arrangeres av sommergjester). Kr 770,-.

Vellet har hatt en brutto inntekt på kr 122 000,- hittill i år. Utgiftene beløper seg til kr 81 000,-. Vi har ca 100 000 kroner på bok. Vi må imidlertid huske at vi har store utgifter til lån, basargevinster etc. før vi igjen får inntekter.

Av inntektene utenom arrangementene vil vi nevne at biblioteket har betalt nesten 8 000,- kroner i husleie og at kakeletteriet har bidratt med hele 14 000,- kroner til kassa.

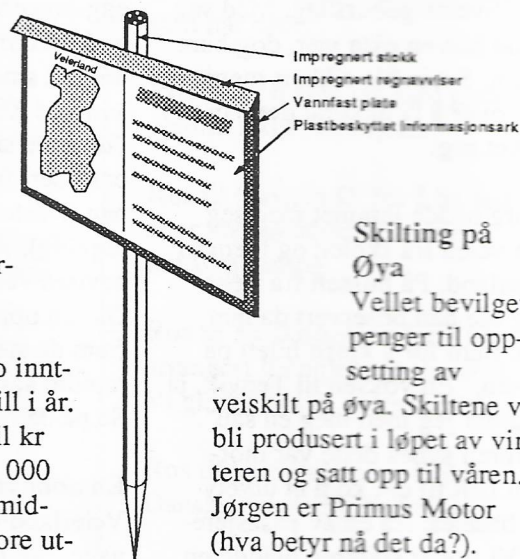
Husleieregler

Nye regler for utleie av Vellet ble vedtatt. Disse vil dels bli hengt opp på Vellet og dels bli overlevert når det signeres for mottak av nøkkel.

VI VIL SAMTIDIG BENYTTET ANLEDNINGEN TIL Å ETTERLYSE MANGLENDE NØKLER. HAR DU NØKLER KAN DISSE LEVERES TIL STYRET.

Jente i byggekomiteén

Vi fant ikke den rette byggejenta denne gangen heller. (Berit er med nå)

Skilting på Øya

Vellet bevilget penger til oppsetting av

veiskilt på øya. Skiltene vil bli produsert i løpet av vinteren og satt opp til våren. Jørgen er Primus Motor (hva betyr nå det da?).

Håndarbeidskomité

Vellet vil forsøke å organisere produksjon av håndarbeidsprodukter til basaren. Kari Kaasa og Karina sa seg villige til å arrangere møter på vellet angående dette. Ole Hestehale påtok seg å lage et utebord til basaren.

Overskuddsvarer

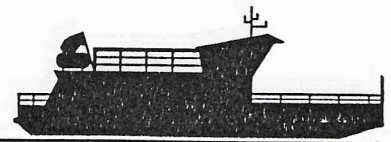
Pølsebrød, lump, mineralvann og is fra i sommer ble solgt for en rimelig penge.

Lakking av gulv

Gulvet skal lakkes. (Er nå gjort)

Mann med kondom

Kari P. fortalte en fin historie om Oslo Maraton. De som vil høre hele historien kan jo snakke med Kari...

Foreldremøte på skolen

Med godt fremmøte og positiv atmosfære (bortsett fra da Veierlendingen ble diskutert)

(BAI) Tirsdag 17-09 var det foreldremøte på skolen.

Samarbeidsutvalg

Det ble valgt nytt samarbeidsutvalg med følgende foreldrerepresentanter:

- Anne Iversen Sjef
- Elisabeth Schmedling Sjef
- Laila Carlsen Varasjef
- Ellen Solberg Varasjef

Sykkelhjelmer

Det ble oppfordret til økt bruk av sykkelhjelmer. Både foreldre og lærere skal forsøke å motivere elevene slik at hjelmene blir brukt. Skolen har ikke hjemmel til å nekte barna å sykle uten hjelm, det ble derfor påpekt at foreldrene må bruke sine overtalelsesevner de også.

Praktisk Sosialt Kulturelt arbeid

Skolen vil forsøke å få opp lekeapparatene igjen. De blir sannsynligvis montert opp mot skolen på sydsiden slik at det blir plass til ball-lek syd for apparatene.

Arbeidet vil tildels bli utført av elevene som et ledd i skolens Praktisk Sosiale Kulturelle arbeid. Laila tilbød seg å grave de nødvendige hull (så snart Per er hjemme fra Rikken?).

Syklene

Sykelstandarden ble diskutert. Politiet (Gaute) hadde vært på besøk og benyttet tjangsen til å kontrollere syklene. Det ble fremhevet av lærerne at Gaute *ikke* hadde sagt at noen av sykkelenes måtte byttes ut. Det var håp for alle. Onkel Gaute hadde spesielt nevnt at forbremsen måtte være i orden.

(Jeg vil hermed oppfordre Gaute til å prøve å stoppe en sykkel med forbremsen i Rangvaldbakken, for deretter å sykle en tur gjennom skogsveien Tangen/Vestgår-

den nattetid. Vi har prøvd begge deler og mener absolutt at vi gjerne bytter ut forbremsen mot en god lykt. Lov eller ikke lov. red 2)

Forbremser er alltid påbudt. Lys er kun påbudt dersom du sykler i mørket.

Sykkeltur på land

Det ble spurt om det skulle være noen sykkeltur på land.

Foreldrene håpet at en slik tur kunne kombineres med litt trafikkopplæring.

Lærerne mente dette var vanskelig med de yngre elevene, men aktuelt for de eldre. Syklene må være i orden og sykkelhjelm må brukes.

Rusmidler m.m.

Lærerne lurte på om det kunne være interesse for et foredrag på Vellet vedrørende alkohol og narkotika blant barn og ungdom. Opplegget omfatter dessuten nazisme og kriminalitet. Arrangementet er laget av skolefolk fra distriktet og har vakt oppsikt andre steder.

Det var stor interesse for dette blant de fremmøtte.

Lærerne skulle ta kontakt med de rette personer for å se om dette lar seg gjøre.

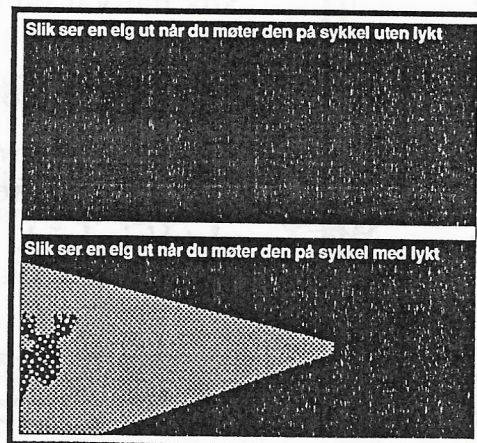
Ordensreglene

Ordensreglene ble gjennomgått. De er som de alltid har vært. Alle skal være snille og ingen skal gjøre noe galt.

Klubben

Det var spørsmål om Klubben fortsatt var i drift. Ingen trodde det, men lærerne skulle undersøke nærmere.

Fortsettelse øverst neste side

Kunsten å spå i hånden

Stokke-saken

Stokke saken ble tatt opp. Spørsmål, var hva skal skolen gjøre? Etter en del diskusjon fant man at foreldrene bør snakke med sine barn om problemet og lærerne tar opp problemet på skolen.

Veierlendingen

Lærerne ville ikke ha kritisk stoff om Veierland skole i Veierlendingen.

Nye aktiviteter

Det var bred enighet blant de fremmøtte foreldre at Veierland skole er sterk innen tradisjonelle fag. Det var foreldrenes oppfatning at elevene klarer seg bra når de kommer på ungdomsskolen.

Noen av foreldrene savnet en mer nærmiljø-aktiv skole. Nevnt ble aktiviteter a lá basaren etc.

Nye alternative aktiviteter ble også etterlyst. Nevnt ble idrettsdager, svømming, skoleturer, musébesøk, bibliotek, dataopplæring m.m.

Lærerne var meget positive og lovet å behandle konkrete forslag seriøst. Det ble imidlertid påpekt at det var et problem at skolen lå på Veierland. Skal det svømmes går en hel dag...

Konkurransen i nr 91.02

Det kom ikke inn svar på konkurransen i forrige nummer. Konkurransen vil derfor utgå.

Vi ser derfor heller ikke noen grunn til å forklare hvorfor Viggo, som løper fra oss på figuren, har fått det så travelt.

I dette nummer vil vi ta for oss livslinjen, og det som man der kan finne av opplysninger om håndens eier.

LIVSLINJEN eller Linea vitæ begynner mellom tommelfinger og pekefinger og går helt ned til håndleddet hvor vi finner restrictlinjen. Om linjen er ganske

lang og behagelig rød så indikerer dette et langt liv og god helse, men er linjen kort tyder det på kort liv og sykelighet. Hvis livslinjen er ganske svak og tynn og bøyer seg mot mellomlinjen, så har vi med et menneske og gjøre som er rask i tankegangen og som har et godt hjerte og vennlig sinn. Hvis lin-

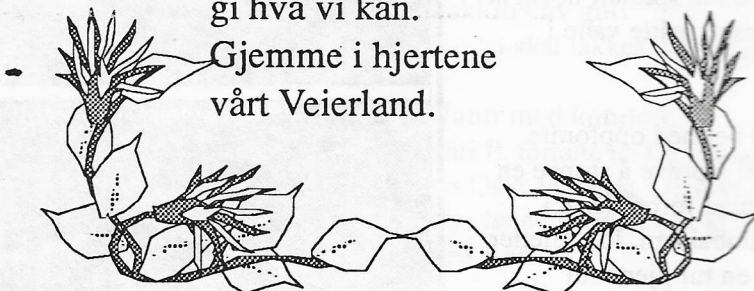

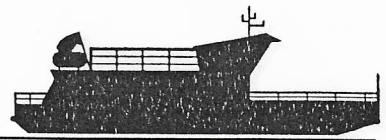
Sang til Veierland

Karin Bang

Vakker når vinteren
klær deg i hvitt
Vakker når vårlig vind
vekker deg blidt
Vakker som sommerens
blomstrende brud
Vakrest i høstens grå
sølvtaleskrud

Her er vårt sted på jord
Her er vårt hjem.
Slik har vår far og mor
båret det frem.
Det vil vi verne om,
gi hva vi kan.
Gjemme i hjertene
vårt Veierland.

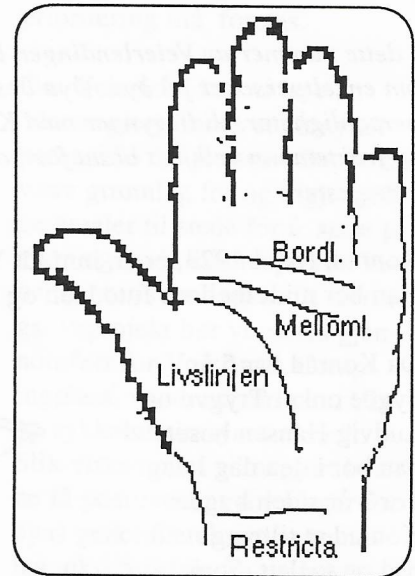

jen er blek og bred så har det motsatt betydning.

Om L. er grov og dyp, og blek og rød om hverandre så er personen klok men er av en slem og sjalu natur. En dyp og sterkt rødfarget linje tyder på temperament. Er L. ganske rød, men med bleke områder så kan det antyde en kranglete personlighet, som lett skaper ondt blod mellom andre.

En L. som er rød mot håndleddet tilhører en person som er blodtørstig og som har et ustyrlig sinne. Hvis L. øverst deler seg i en gaffel er personen sta, underlig og vinglete. Er linjen kroke, bøyd mot mellomlinjen og med rød farge er personen falsk og bedragerisk og full av feighet. Finner man i en kvinnehånd helt øverst på L. et kors med to eller tre små linjer som peker opp mot pekefingeren, antyder dette en

kjærlig natur. Hvis korset er gjennomskåret av en linje betyr dette voldsom død som følge av kjærlighet.

Generelt kan man si at et slikt kors både i manns- og kvinnehånd er et dårlig tegn. Om det ved L. nær tommelens ende finnes to streker så betyr det menneskets snarlige død. Hvis det går enkelte grener fra L. mot mellomlinjen så betyr dette rikdom og ære, men senker grenene seg mot restrictlinjen antyder dette et liv i fattigdom. Om L. skjæres i stykker av mange små streker antyder dette mange kramper. Finnes på og ved L. punkter, antyder dette utroskap, krangling og strid. Finner man øverst eller på midten av L. en eller to sirkler med en prikk i betyr dette at man mister et eller begge øyne. Om det i en kvinnehånd nede ved håndleddet finnes et kryss og tre små linjer på L. indikerer dette unaturlig død. Hvis L. øverst deles av små streker så kan man forvente langvarig sykdom og konstant ubehag.

Så langt om livslinjen. I neste nummer skal vi kikke nærmere på mellomlinjen og hvilke egenskaper den kan fortelle om.

Ha en god Høst!

Hilsen alle oss i Veierland Landhandel

**Lang
åpningstid**

Du kan fortsatt velge om du vil handle på formiddagen eller om ettermiddagen.

Mandag — Fredag
fra 10.00 til 13.00

Kveldsåpent hver dag fra
17.00 til 19.00 (ikke lørdag)

Lørdag
fra 10.00 til 13.00

**Vi skaffer
det meste**

- Mat og drikke
- Jernvarer
- Leker
- Maling
- Båttutstyr

**Ferie og
fritid**

Ferie og fritid er viktig!

Benytt vårt tilbud om telefonbestilling og tilkjøring av varer.

Telefon 033 - 88 013

VEIERLAND LANDHANDEL

OLE INTERVJUER:

Konrad Sundet

I dette nummer av Veierlendingen lanseres en serie om enkeltpersoner på øya. Øya består av 153 store personligheter. Vi begynner med Konrad Sundet, en fraktemann velkjent blant fastboende og sommergjester.

Konrad, født i 1923, er en innfødt Veierlending. Han bor midt mellom Jutodden og Albykilen.

Da Konrad var 5 år bygde onkel Trygve og Ludvig Hansen huset han bor i den dag i dag. For 3 år siden bygde Konrad et tilbygg med bad og toalett. Som vanlig på Veierland, etter en stri omgang med kommunen.

Hva brukte ungene fritiden til da du var barn?

– Vi spilte mye fotball og løkka vi spilte på lå litt nordvest for Hvervodden.

– Jeg husker vi lagde bagebørse. Det kom vi på etter å ha lest noen tegneserier hvor de hadde sånne. Vi lagde disse børsene med et pløyd bord og en bue. Buen satt på tvers foran. Pila lå i sporet på det pløyde bordet. Pila ble lagd så den passet akkurat i sporet på det pløyde bordet.

– Georg Paulsen, en annen en ung Veierlending fra denne tida, var flink med henda. Han gikk et skritt videre og lagde noe som lignet en hvalkanon. Denne redskapen ble testet på det vi nå kaller Bangjordet, husker jeg.

– Ja, og om vinteren gikk vi på skøyter. Et par ganger var det fin is på Krikakilen. På kvelden satt vi opp bokser med stearinlys i. Men det var mest vanlig å bruke Alby- eller Vestgårdkilen. Noen lagde isseilere. Da la de to kjepper i kors, bandt de sammen og festet en skøyte i hver ende av kjeppene. Gamle lærer Gregersen tok oss med på skøyteisen i gymtimene. Han var barsk men sportsinteressert. Vi gikk på skole annen hver dag.

– Men det hendte jo at det var snø om vinteren, også. Da hoppa vi på ski i stillasjen.

Men, hvor var stillasjen?

– Jo, den var bak skolen. Dem mente at en kunne hoppe over 20 meter der. Sjøl så har jeg hoppa 18 meter stående.

Rolf Hobæk var god kamerat i barndommen. Familien til Konrad var melkekunder hos Hobæk. Der kjøpte de også grønnsaker og flesk. Nedre

Alby var det nærmeste stedet hvor Konrad fant jevnaldrende.

Har du vært med på hvalfangst?

– Nei jeg har ikke vært på hvalfangst, men

faren min var fast på hvalfangst. Bestefaren min reiste dessuten på selfangst som 14-åring med Davidsen, som bodde der Karin Bang bor nå. Davidsen hadde egen selfangstskute.

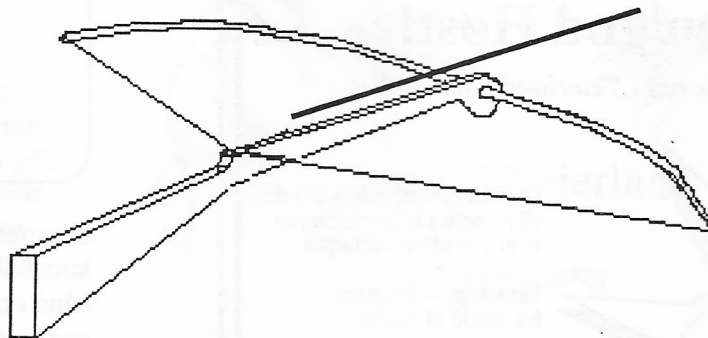
Kan du fortelle litt om ditt liv som sjømann?

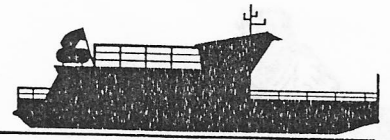
– Ja, jeg reiste ut som 16-åring og jeg har vært på mange slags båter.

– Når vi lossa papirmasse måtte vi passe på å ha flest mulig lasteluker stengt når det regna. Dette var litt kinkig når krana gikk på skinner over laselukene.

– I starten var vi ute i perioder på 10 - 18 måneder avhengig av hvilken fart båten gikk i. Når jeg var på hjemlige trakter prøvde jeg å mønstre av om sommeren. Men det var det fler som gjorde og når jeg skulle ut igjen på høsten kunne det drøye et par måneder før jeg fikk hyre igjen. Da var det greit å ta noen fisketurer i snekka. Etter krigen fikk vi fri hjemreise etter 2 år ute. Men hvis det var lang hjemreise kunne utetida forlenges med opptil 6 måneder.

– På låvefestene rundt om ble det samlet inn til

vel-lokale. Det var gjerne auk-sjon i løpet av kvelden, og da kunne man by på pakker som det kunne være både smørbrød og dram i. Fin låvefest ble det når Georg Paulsen spilte trekkspill på Hobæklåven. Da ble det fart i dansen.

– Noen ganger var det fotball-kamp før festen. Det kunne være mot Nøtterøy, Tjøme, Stokke eller andre naboer. Veierland vant i sin tid 11-1 over Håøya. Det levde vi lenge på.

– Vi hadde høner, kalkuner og kaniner. Under krigen hadde vi gris også. Brødrene mine var inderlig leie av kanin når krigen var slutt.

– Harald, sønnen til tante Anne, sendte etter fasanegg og la dem under hønene. Fasanen er innført fra Mellom-Europa.

– Da far min døde i oktober -73 måtte jeg stå ombord fram til jul fordi rederiet ikke fant styrmann til å erstatte meg. Etter fars død ble jeg hjemme og tok over frakta av badegjester. I tillegg spedde jeg på med malerjobber.

Dette blei noe snaut etter en stund, så når Kysten 1 søkte etter styrmann i -76, meldte jeg min interesse. Først var det en annen som fikk jobben, men han blei brått sjuk så da fikk jeg jobben. Kysten skulle gå i Konstitutionens kjølvann. Konstitutionen var den første postbåten som gikk på kysten, og i 1976 var det 150 års jubileum for dennes debut. Ombord på kysten blei jeg til -80/81, fra mai til september hvert år.

I dag sliter Konrad med enkelte plager etter skader. En gang når ei trosse brakk var det faktisk på tale å amputere begge beina. Etter å ha sklidd på glatta er skuld-eren ugod. Når han tar seg en dukkert og får svømt litt om sommeren, merker han at skuld-eren blir bedre.

I dag er Konrad glad for innlagt vann, særlig når hjemmehjelpen kommer på besøk. Et ønske for framtida er at også doktoren kan komme på hjemmebesøk. Konrad vil helst bo på Veierland selvom han begynner å dra på åra.

befolkningsgruppers rekrea-sjonsbehov skal danne basis i styringen, altså prioriteres frem-for f. eks. næringsinteresser når prioritering må foretas.

Om Veierland kan vi lese at: "det avgjort finnes et uutnyttet potensiale for turisme. Det burde være grunnlag for og tilgjengeli-ge arealer til stede for å satse på sikre og gode arbeidsplasser in-nenfor turistnæringen. Et nærin-gslivsprosjekt bør vurderes gjen-nomført for Veierland. Camp-ingplass, vandrerhjem samt båt-og sykkelutleie synes aktuelt. Slik virksomhet vil avgjort kun-ne få positive ringvirkninger for øyas generelle eksistensgrunn-lag, eksemplvis for ny boset-ting, fergeordningen og daglig-vareforretningen."

Vi kan også lese at kommunen er opptatt av fergedriften. Drift og vedlikehold vil i 1991 subsidi-eres med ca. 1 million kroner. Det foreslås gjennomført en kost/nytte-vurdering av alternati-ve driftsformer for fergen.

Kystsonen skal opp i formannskapet 27 november og til kommunestyret 12 desember.

Så langt om planen. Vi forstår at man i kommunen tenker på Veierland og har planer for vid-ere utvikling på Øya vår. Man kan synes hva man vil om plan-ene, men det er nå på høy tid at vi (les: Velforeningen) kommer på banen og får igang et formali-sert samarbeid med kommunen.

At kommunen tenker på oss er en god ting. Nå er det viktig at de får greie på hva vi tenker, før deres tanker blir til handling.

Utkast til kystsonenplan for Nøtterøy

Planen er utarbeidet av Nøtterøy kommune (Bo Solhaug, plan/økonomisk konsulent, og Knut A. Berg, miljøvernråd-giver) i samarbeid med 4 tema-grupper med inviterte deltagere fra båteierfor-eninger, historielag, skjærgårdstilsynet, natur-vernforeninger og ikke

minst velforeninger. Veierland vel ble også invi-tert men har desverre ikke deltatt i arbeidet.

Planen er ment å styre utviklin-gen i kystsonen (hele kommunen unntatt innland Nøtterøy og Føyland) hvor det er kryssende interesser og sårbar natur.

En overordnet målsetting er at hensynet til naturvern og store

Søren Prest

forteller om sitt liv på gamle Veierland — Del 12

Søren Hansen holdt dette kåseriet på Veierland vel i 1978. Kåseriet omhandler hans barndom og oppvekst på Veierland.

Marie Hansen hadde en butikk.

Det var den ene av butikkene dengang, men den som holdt lengst, den lå på Vestgården like ved bryggen. Det var Anna Christensen (?), datter til Paulsen på Vestgården som drev denne.

Den aller eldste butikken jeg husker fra min barndom lå borte på Tange. Odd Torgersen, det er vel barnebarnet til gamle Alette Torgersen? Hun ble meget tidlig

enke og hadde gutte-

ne Torger,

Oscar, Hans og

Olav (Olaf?).

Det er ikke så

lenge siden

Oscar døde.

Han var en stor

kaffegrosserer

inne i Oslo.

Hans som var

på min alder

døde for lenge

siden. Olav

lever og bor

inne på Nøtte-

røy. Dette var

den første

butikken og den jeg husker best. Den gang tror

jeg ikke det var andre butikker enn den.

Folk kom fra Tjøme og kjøpte melk. Melken kostet den gang 20 øre literen. Og ellers gjemte de melken og kjernet selv. Jeg husker veldig godt at vi kjernet smør. Det smøret mor kjernet og laget smakte ekstra godt. Det hørte med til den alminnelige enkle husholdning. Jeg husker så ofte, at til middag — vi led aldri noen nød — fikk vi rykende varme poteter med slikt

smør på. Det var deilig. Etterpå fikk vi tykk melk. Melken sto i store fat for å bli tykk. Det var aldeles deilig. Vi strøk kavring og sukker oppå.

Men så er det en annen ting, nå når vi er inne på dette med mat og kost. Jeg vet ikke om det er noen her på Veierland som bruker det vi kallte for vanngrøt? Det er det vel ingen som bruker? Det var grøt laget av vann og rugmel.

Det var maten i mange, mange hjem.

Denne vanngrøten ble også brukt i prestehjem.

Men vi, vi fikk lov til å få sirup på denne grøten.

Vi laget figurer av sirup ut over denne grøten.

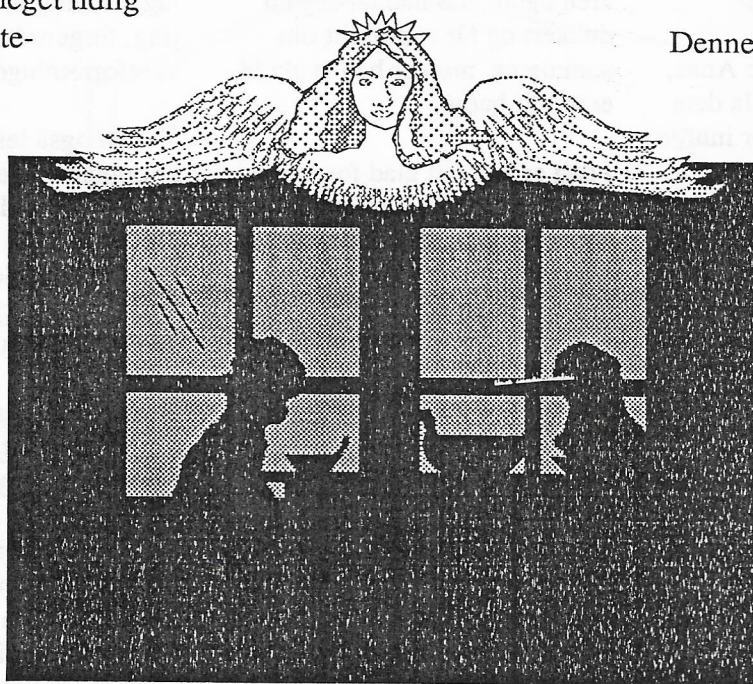
Det var ikke alle som hadde råd til å ha sirup på, men vi hadde råd til det.

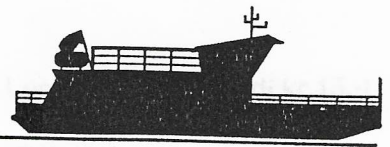
Når vi nå er inne på det skal vi huske på at inntil 1897 så var det mange prester i

dette landet med en lønn på 1800 kroner året.

En prestekone fortalte meg at da loven av 1897 kom, den som hevet minstelønnen til 2400 — tenk dere det — da gråt de av glede. Tenk at vi skulle få så meget.

Sånn var det dengang. Selvsagt var pengeverdien noe helt annet, men det var denne nøy-somheten som jeg tror vi hadde hatt godt av å innskjerpe. Ja, ja, så bruker jeg munn igjen.

(Fortsettelse fra side 1 – Kommunen..)

næringsalter til Oslofjorden (Nordsjøavtalen).

Det andre sier at spredt bebyggelse innen kommunen ikke vil bli tillatt, bortsett fra på indre områder av Veierland.

Og til sist: Avkloakkering av Veierland skal tas opp til helhetlig vurdering.

Kommuneplanen er, etter de opplysninger vi har fått, juridisk bindende. Det vil si at kommunen skal følge planen, hvis mulig. Det første punktet er greit, her får kommunen direktiver fra departementene. Det andre like så, kan byggherren finne gode tekniske løsninger på kloakken, kan man bygge. Så lenge det ikke forpurrer det første punktet.

Når det gjelder punkt tre, beklager kommunen. Den har ikke, og har heller ikke planer om, å ta opp avkloakkering av Veierland til helhetlig vurdering. I alle fall ikke med det første. Et sentralt renseanlegg på Veierland, eller pumping av kloakken til Tenvik sees videre på som utopi.

Kommunens menn mener at kloakkvann gjennom skillekum og videre til grunnen er den beste og den billigste metoden. Denne løsningen vil bli foretrukket der det er mulig. Dvs. nesten ingen steder. Man vil ikke slippe mer kloakk urensset til sjøen, og viser til Nordsjøavtalen. To septikkummer med vannet rett til sjøen blir ikke lenger ansett som renseanlegg. Dette er en av grunnene til at John og Arne stadig får avslag på deres søknad. Selv om fylkeskommunen er mer positivt innstilt.

Men vi synes å ane en viss

bevegelse henimot godkjenning av en løsning med tette tanker. Samt minirensanlegg.

Minirensanlegg forbedres hele tiden. Vi har vært i kontakt med en produsent, og denne mener at hvis man kan slippe vannet til hav, er rensing av klasse 3 (den dårligste) mer enn god nok. Man reduserer fosfat/nitogenninnholdet betraktelig og bakteriene, de koliforme, reduseres fra 250.000 pv. til 4 pv. Som en kuriositet kan vi nevne at badevann ikke skal inneholde mer enn 50 bakterier pv.

Minirensanlegg er dyre. Skal man rense etter klasse 1 vil et anlegg for 7 personer koste ca. 60.000 kroner. I tillegg kommer driftsutgifter som strøm, kjemikalier og service. Men dette blir muligens Veierlands eneste vei å gå.

Kan kommunen godkjenne et anlegg i klasse 3 vil den samme summen kunne brukes til rensing av 9600 ltr. pr. døgn. Eller kloakk fra bortimot 60 personer. Dessuten slipper man her driftsutgifter.

Det må nevnes at produsentens nye forsøk med denne rensingen, klasse 3, ennå ikke er avsluttet. Først i januar 1992 er produsenten og SFT klare med sine rapporter. Men allerede nå innbyr produsenten interesserte til kurs. Og tenker da spesielt på kommunenes tekniske etater.

To i kommunen har ordet frem på med at Veierland vel kanskje burde engasjere seg nå. For å fremtvinge en helhetlig vurdering av kloakkeringen. Og for om mulig, å få minirensanlegg akseptert i kommunens etater.

NÆRINGS-LIV:

Altmuligmann Svein Pedersen

Svein er en av dem som prøver å livberge seg på Øya. Som tidligere nevnt har han nå fått ennå en munn å mette. En spelsau-bukk han kaller Blåmann.

Den nye taxibåten har gått jevnt og trutt i sommer og han vurderer nå å ekspandere med ennå et lite skip. Slik at han kan ha en båt i fart mellom Tenvik og Veierland og én ifra Engøbrygga. Dessuten har han fått bruksrett på båten til hr. Deildokk, skøyta som ligger i Hvervenkilen. Denne skal han pusse opp og ha gående i fjordcruise med tid og stunder.

Taxibilen har omtrent svart til forventningene. Årsakene til at resultatet ikke er blitt ennå bedre, mener Svein ligger i at telefonforbindelsen ikke har vært av god nok kvalitet. Kundene har heller ennå ikke helt innfunnet seg med at tjenesten koster noen kroner.

Men det rusler og går, sier han. Og har planer klare for et spesielt tilbud til pensjonister.

For tiden har han litt å gjøre med hytte-ettersyn og andre tilfeldige småjobber. Dessuten har han laget inngjerding til Blåmann. Han er redd den skal stange ihjel løshundene på Øya.

Modern Times

Om noen skulle tro at utviklingen ute i verden går Veierland hus forbi, så tar de feil!

I høst har flere av øyas fruer gått på farge-kurs. Man kan lett forledes til å tro at det er for å lære hva fargene heter, men vi har latt oss oss fortelle at det dreier seg om å lære hvilke farger som passer ens personlighet best.

Vi kan ikke i farten si at noen endring har latt seg spore, men det kommer nok. Dessuten er det nok allermost for sitt eget velværes skyld, og ikke nødvendigvis for at andre skal legge merke til det. Og for vår egen del må vi bare si at vi alltid har vært og fortsatt vil være av den oppfatning at "den smukke kler alt!"

Kvinner er som kjent opptatt av

Rispestua

Prosjekt Rispestua begynner å nærme seg slutten. Snekkeren holder på med listverk og dør. Døra, som restaureres, er fra Møllestua på Melsom.

– Vi ønsker en innvendig panel mest mulig lik den opprinnelige attenhundretalls-panelen. Vi har derfor fått laget nye fresestål som er modellert etter biter fra den gamle panelen; forteller Øyvind Løken.

Han fortsetter entusiastisk:

– Grua er den største utfordringen i det gjenstående arbeidet. Vi har målt opp en grue på Løkka. Arbeidet med grua er

å ta seg godt ut, og det var nok det hun ville, en av fruene nord på Øya, som her forleden forsøkte "hjemmepermanent". Vi forstår at "timing" er viktig for å få riktig krøll, og det var på dette punktet det sviktet en smule.

Selv ikke en natt med håret (og etterhvert også ansiktet og hodeputen) innsмурt med matolje kunne rette opp skaden, for ikke å snakke om rette ut krøllene. Hun måtte gå den tunge veien til frisøren og la lokkene falle.

Vi kondolerer, og ønsker samme frue bedre lykke neste gang! Vi minnes i samme åndedrag den danske oppfordring: Kan du ikke gjøre annet for at forskønne din by, kan du måske få dit hår klippet.

noe forsinket fordi en murer som tiltakskontoret på Nøtterøy hadde skaffet uteble. Men nå er murstein kjørt fram og alt er klart til murestart.

Av andre oppgaver som gjenstår nevner Øyvind maling, beising og en del arbeid med tram. Øyvind oppfordrer til dugnad. Ring Øyvind på telefon 88 031 i dag.

PS

Løken & Bang har fått Munck - Museet's tillatelse til å trykke bildet Blomstereng, på postkort. Dette er et motiv fra Veierland.

Annonsehjørnet

Kr 15.- pr. annonse pr. gang. Overskrift + fem linjer.

Ekstra linjer kr 5.-.

15**Gamle nummer av Veierlendingen**

Redaksjonen har noen gamle nummer av Veierlendingen. Disse selges for kr 15 pr. stk.

Vi har nummer 6 — 1. årgang. D.v.s. november -89.

Nummer 4 — 2. årgang. D.v.s. juli -90.

Nummer 6 — 2. årgang. D.v.s. november -90.

22 fot tresnekke

byttes i påhengsmotor. 20-25 hk. Kontakt Ole, tlf. 88 251.

I kirken arrangeres adventskonser 2. søndag i advent.

Vev, vevebredde 1.2 m. selges gunstig. De-lux modell med alt utstyr. Kontakt Anne i butikken.

Herresykkel, eldre god årgang, med tre gear og sidestøtte, brede Veierlandsdekk, bredt sete, rimelig gode bremses selges kroner 100.- Kæsj Kontant. Telefon 88 173.

SISTE; SISTE:

Flisblæsa er gravid igjen!

Denne gang med sønnen til Almsvarten (Mjølner Jo). En Østfolding får vi opplysning om.